

2019 m. vasario 7 d. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lietuva) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje TV Play Baltic AS prieš Lietuvos radijo ir televizijos komisiją

(Byla C-87/19)

(2019/C 155/32)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: TV Play Baltic AS

Atsakovė: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB ⁽¹⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo bendrosios sistemos (Pagrindų direktyva) 2 straipsnio m punktas turi būti aiškinamas taip, kad „elektroninių ryšių tinklų teikimas“ neapima tokios televizijos programų retransliavimo per tretiesiems asmenims priklausančius palydovinius tinklus veiklos, kokią vykdo pareiškėjas?
- 2) Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB ⁽²⁾ dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva), iš dalies pakeistos 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB ⁽³⁾, 31 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama kaip draudžianti valstybėms narėms nustatyti privalomojo programų siuntimo („must carry“) įpareigojimą (tretiesiems asmenims priklausančiais palydoviniais tinklais transliuoti televizijos programą ir suteikti prieigą prie šios transliacijos galutiniams paslaugos gavėjams) ūkio subjektams, kaip pareiškėjas, kurie (1) vykdo sąlyginės prieigos sistema apsaugotą televizijos transliaciją per tretiesiems asmenims priklausančius palydovinius tinklus, šiuo tikslu priimant tiesiogiai transliuojamų televizijos programų (kanalų) signalus, juos konvertuojant, koduojant bei siunčiant į dirbtinį Žemės palydovą, iš kurio šie signalai nenutrūkstamai transliuojami Žemės kryptimi, ir (2) siūlo klientams televizijos programų paketus, šiuo tikslu sąlyginės prieigos priemonėmis atlygintinai suteikdami prieigą prie minėtos apsaugotos televizijos transliacijos (jos dalies)?
- 3) Ar Direktyvos 2002/22, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/136, 31 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šios nuostatos taikymo prasme nelaikoma, jog didelė galutinių paslaugų gavėjų dalis elektroninių ryšių tinklus (nagrinėjamu atveju — palydovinį transliacijos tinklą) naudoja kaip pagrindinį šaltinį (priemonę) televizijos transliacijoms priimti, kai šiuos tinklus, kaip minėtą pagrindinį šaltinį (priemonę) naudoja tik apie 6 proc. visų galutinių paslaugų gavėjų (nagrinėjamu atveju — namų ūkių)?
- 4) Ar sprendžiant dėl Direktyvos 2002/22, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/136, 31 straipsnio 1 dalies taikymo pagrįstumo turi būti atsižvelgiama į interneto vartotojus, kurie atitinkamas televizijos programas (jų dalį) gali nemokamai ir tiesiogiai stebėti internetu?

- 5) Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybėms narėms nustatyti privalomą įpareigojimą elektroninių ryšių tinklais neatlygintinai retransliuoti televizijos programą ūkio subjektams, tokiems kaip pareiškėjas, kai transliuotojas, kurio naudai nustatomas šis įpareigojimas, turi visas galimybes pats savo lėšomis transliuoti minėtas televizijos programas tuo pačiu tinklu?
- 6) Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybėms narėms nustatyti privalomą įpareigojimą elektroninių ryšių tinklais neatlygintinai retransliuoti televizijos programą ūkio subjektams, tokiems kaip pareiškėjas, kai šis įpareigojimas apimtų tik apie 6 proc. visų namų ūkių ir šie namų ūkiai turi galimybę minėtą televizijos programą stebėti naudojantis antžeminės transliacijos tinklu, internetu?

(¹) OL 2002, L 108, p. 33

(²) OL 2002, L 108, p. 51

(³) OĶ 2009, L 337, p. 11

2019 m. vasario 6 d. Europos išorės veikslių tarnybos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. lapkričio 27 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimo byloje T-315/17, Hebberecht/EIVT

(Byla C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Europos išorės veikslių tarnyba, atstovaujama S. Marquardt, R. Spac

Kita proceso šalis: Chantal Hebberecht

Apeliantės reikalavimai:

- Panaikinti 2018 m. lapkričio 27 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-315/17.
- Atmesti pradinį ieškinį kaip nepagrįstą.
- Priteisti iš kitos proceso šalies bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

EIVT nuomone, savo sprendime Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 dalies pažeidimu ir konstatuodamas, kad šioje nuostatoje įtvirtintas principas, kurį institucija gali taikyti tiesiogiai, kai priima individualius sprendimus pagal šiuos Tarnybos nuostatus (skundžiamo sprendimo 93–94 punktai).

Be to, net darant prielaidą, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnio 1 dalyje nustatytas tiesiogiai taikomas reikalavimas, ši nuostata negalėjo būti taikoma šiuo konkrečiu atveju dėl ginčijamo sprendimo, kuris buvo susijęs tik su apeliantė kaip delegacijos vadove ir kuriame netaikomas lyčių lygybės principas, pobūdžio.